

W NIEDZIELĘ DNIA 25. MARCA 1804.

Z Wiednia d. 17. Marca.

J. C. K. M^osc uwiadomiony przez ministra stanu i oberstburgrafa hrabię Chotek, o użytecznym założeniu szpitalu dla ubogich chorych w Tüplitz przez lekarza J. D. Johna, raczył mu przez ministerjalny list najwyższego kancelarza państwa hrabię Ugarte, pod d. 6 Lutego oświadczyć swoje najłaskawsze ukontentowanie za tę dla ludzkości wielką przystupę, zachęcając go przez to do dalszey porządności. Gubernium Czeskie przestało te najłaskawsze Monarchy uczucia rzezonemu lekarzowi Johnu.

J. C. K. M. lubiący zawsze nadgradzać zasługi, dał nowy dowod swey Łaskawości udarowawszy miasteczko Werschetz, w komitacie Temeswarskim przywileiem na trzeci jarmark na S. Eliasz, mając wzgląd na jego patriotyczne ofiary tak pod czas siedmioletniej pruskiej, tureckiej i ostatniej francuzkiej wojny.

Slachetny ieden dobroczyńca, chcący mieć swe imie ukryte, darował niedawno instytutowi inwalidow 4320 ryń. w obligacyach starobowych. Niemniej warta wspomnienia chwalebny postępek zmarłej niedawno matronki podporucznika Gureckiego, w regimencie husarow Stipszyca, która odkazała telta-

mentem 1429 ryń. 14½ kr. dla tuteyszego logowego szpitalu i domu inwalidow.

Z Galicyi nadeszło w dobrowolnych wojennych składkach w Grudniu r. z. przez Tarnowską cyrkularną kassę 196 ryń., przez Stryerską 353 ryń. 31 kr., a przez Rzeszowską 159 ryń. 32 kr.

Z rachunku tuteyszych okręgowych urzędzeń dla ubogich chorych pokazuje się, że w roku przeszłym okręgowi lekarze i chirurdzy leczyli po domach oprócz ogólnego szpitalu 24,854 ubogich i mniej majątnych chorych, dostarczając im bezpłatnie lekarstw: z tych wyzdrowiało 22,859, umarło 469, do szpitalu oddano 291, nie wyleczonych zostało 493, a chorujących jeszcze 763. Dopomagano 369 ubogim położnicom. W ogólnym szpitalu leczono 13,752 chorych, z których 9535 wyzdrowiało, 2047 umarło, 1092 niewyleczonych ze szpitala wyniesiono, 130 oddano do domu ubogich, a 948 zostawało jeszcze w kuracyi. W domu położniczem leżało 2334 kobiet, z których 2216 wyzdrowiało, 16 umarło, a 102 jeszcze było chorych. W domu szalonych znajdowało się 567 osob, z których wyleczono 209, umarło 54, a pozostało jeszcze 304. W klasztorze braci mitysiernych leczono 2993 osob, z których wy-

zdrowiało 2591, umarło 266, a pozostało jeszcze 136. W szpitalu Elizabetek leczono 368 chorych, z których 254 wyzdrowiało, 3 niewyleczonych wyniesiono, 63 umarło, a 48 na kuracyi pozostało. W żydowskim szpitalu leczono 92 osob, z których 75 wyzdrowiało, 5 umarło, a reszta jeszcze w szpitalu.

D. 29 Lutego o godzinie 6 w wieczor umarł w Wenecyi kardynał Flangini, patri archa wenecki, z wielkim wszystkich żalem, na podagrę w pierśiach w 71 roku życia. Wielka nauka, prawdziwe oświecenie i gorliwość o religią były cenniejszymi jego przy młotami.

Z Brynu d. 16. Marca.

Z Konstantynopola donoszą nam pod d. 10 Lutego, że tamtejsza stolica nie ma teraz żadnych politycznych nowin, czemu przeszkadzaią zapustne zabawy, które tam z wielką obchodzą wesołością i nader tęga zima. Tym czasem zima ta i mnogość śniegu mogą tam być jako dobrodziejstwo nieba uważane, ponieważ wyniszczą zarazliwe choroby.

W Romelii zniknęli rozbojnicy i drogi są bezpieczne.

W Syrii zupełna także spokojność panuje; stronicy Wechaba siedzą spokojnie. Drogi przez Bagdad są bezpieczne dla podróżnych i przewozu towarów.

Do głównych i handlowych miast Egiptu, jako to Kairu, Alexandryi, Rozety i Damiety, wiele się kupców i rodziny z Konstantynopola i innych tureckich miast przenosi, skąd wnieść można, że tam już zupełnie jest przywrócona spokojność.

W Konstantynopolu mówią za pewną rzecz, iż na włosnę wyplynie z czarnego morza rosyjska flota z 43 okrętów różnej wielkości złożona, przepłynie Archipelag i złączy się z podobnejże wielkości turecką flotą, potem razem pływając będą po Jońskich

wodach i na uścieniu adryatyckiego morza.

Przygotowania do wystąpienia licznej armii do Morei, czynione są z wielkim pospiechem.

Z Petersburga d. 14. Lutego.

Przed kilku dniami przybył tu hrabia Markow z Paryża; powracał przez swoje dobra, ale krótko w nich zabawił. W tymże czasie przybył tu z dóbr swoich Xę Platon Zubow.

Kancelarz państwa, hrabia Woronzow, wyjechał wczoraj do dóbr swoich. W czasie jego niebytności Xę Czartoryski zawiaduje wydziałem zagranicznych interellów.

Będący przy tutejszym dworze portugalski minister kawaler Aranjó, jest od swego dworu na pierwszego ministra stanu powołany.

P. Rohde pierwszy skrzypek Igo konsula wszedł teraz w Imperatorską służbę za nadwornego muzykanta z pensją 7000 rublii.

Dzisiejsza dworska gazeta opiewa: "Generał leit. Xę Cicyanow, pod którego dowództwem d. 3 Stycznia w roku przeszłym twierdzą Gansha szturmem wziętą została, jest mianowany generałem piechoty.,"

Imperatorska akademija umiejętności odebrała od swego członka, radcy stanu i kawalera Palasa list z Simferopolu pod d. 29 Grudnia r. z. w którym między innemi donosi: "Niestychane i ciągłe deszcze panujące od Sierpnia w Tauryce, zniszczyły prawie wszystko zboże na pniu i wina, i do tego nie ustają czasu. Nikt z tutejszych nie pamięta jeszcze podobnej jesieni; wezbranie małych rzek poczyniło przez tego wielkie szkody.,"

Z Paryża d. 2. Marca.

Faktor wełnowy Le Blanc wskazał Pichegru. Mieszkał on w jego domu na piątym piętrze w jednej izdebce i zapłacił mu od niego 15,000 fr. na miesiąc. Le Blanc udał się

do generała Murata z oświadczeniem, jeżeli mu da 100,000 fr. tedy wskaże miejsce, w którym si. Pichegru znajdzie. Murat zapewnił mu tę summę. Umowiono się zaraz o czas aresztowania; le Blanc zaprowadził żandarmow do swego domu w czasie kiedy Pichegru spokojnie spał, i dał im klucz do jego izby. Wiedzano, że Pichegru ma za wsze parę pistoletow i sztylet przy sobie; włożono zatem cichutenko klucz wzamek i nagle oderwano drzwi, które wewnątrz nie były zaryglowane, i zaraz uderzono na łożko. Lubo go w nim załtano, wyskoczył iednak prawie nago i bronił się tak zapalczywie, że go żaden żandarm nie mógł uchwycić. Trzech obalił na ziemię, a najsilniejszego z nich tak mocno uderzył w piersi, że jeszcze wczoraj krwią piał. Innego tak mocno ugryzł w rękę, że krzyknął: "Łotrze! jeżeli mię nie puścisz, w teb ci zapalę." W tym momencie wyrwał rękę postradawszy kawałek ciała, a Pichegru zawołał: "Strzel, otrzymasz honorową szablę." Na koniec po długim i krwawem szantowaniu poddał się Pichegru; ma bydź wplecy i lędzwie lekko raniony. Dał się słyszeć, iż gdyby tylko swey broni był mógł użyć, nigdyby go żywcem nie byli poymali. Ciągłe jeszcze się gniewał i był zapalczywy, w ten czas nawet kiedy go już do r. dcy stanu Reala na inkwizycyie przyprowadzono.

Ziego wyznań głoszą następujące, za które iednak ręczyc nie można: — Na pytanie kto on jest? od, oowiedział, że jest dobrze znany. — Skąd przybywa? — Z Anglii. — Jakim sposobem? — Nazwał okręt na którym przybył. — Gdzie wyśiadł na ląd? — W Diepie. — Kto go tu przeprowadził? — Sam przybyłem. — Czy zna Moreau? — Znam. — Czy widział się z nim? — Potem co zaszło między nami, i naczey nie możemy się widzieć z sobą iak z

spadą w rękę. — Czy widział się z Georges? — Georges! Spodziewam się, że mnie za zaboycę brac nie można. — W jakim celu przybył do Paryża? — Dla rozprawienia się z Moreau za jego względem mnie postępek. — Potem zaprowadzono go do Templu.

Moreau wypiera się w swoich wyznaniach, że nie widział ani Pichegru, ani Georges. Sądowne rozpoznanie okaże dopiero prawdę. Z resztą nie jest jeszcze do sądu oddany.

Od aresztowania Pichegru przekonali się najniewiernieysi ludzie o rzeczywistości spisku. Pichegru rozumiał, że Paryż po aresztowaniu Moreau powstanie, i chciał z tej okoliczności korzystać; lecz bardzo miał fałszywe wyobrażenie o Paryżu, o uczuciach woyska i mieszkańcow. Miał onoświadczyć, że wie, iaki go los czeka, prosił tylko aby go przyspieszono.

Rogatki mocno są strzeżone. Po godzinie 7 w wieczor nikt za nie przeiechać nie może, chociażby miał najwięccy paszportow. Na Sekwanie maytkowie konsularney gwardyi rozciągnęli po wyżcy i niżej Paryża kordon i wszystkie przeglądają statki.

Z ukrytych jeszcze 60 łotrow żaden nie jest jeszcze wskazany, ani aresztowany. Ustawa, przeciw przechowującym ich, została onegdaj przy edgłosie hębna po całym Paryżu ogłoszona, a prefekt policyi wydał wczoraj następująca odezwę:

"Obywatele! Ogłoszona świeżo ustawa wskazuje tych wszystkich na śmierć, którzy przechowują Georges i jego współ zaboycow. Znajdują oni się jeszcze w Paryżu i nie potrafią z niego umknąć, ponieważ rogatki i gościńce mocno są strzeżone. Niechaj więc wszyscy obywatele wskażą policyi znajdujące się u nich lub w ich sąsiedztwie podeyrzane osoby; niechaj ci, którzy ich przech-

wywali lub przechowują, korzystają z czasu, który im ustawa daje do uniknienia mieczu, i dopomogą przez to do oczyszczenia jako najprzedzey stolicy z poczwar, których wiecny nasz nieprzyjaciel zapłacił na ponowienie okropnych zamysłów, które ieszcze z Niwos przez piekielną machinę uskutecznić chciano. W takich okolicznościach będzie doniesienie prawdziwą cnotą. Włascicielom domow zieżdnych nakazuje się mieć baczość, aby goście ich mieli niepodeyrzane paszporta. Furmani, których podeyrzani ludzie najczęściej zwykli używać, są ostrzeżeni. Wyznaczyłtem nadgrodeę tem, którzy dopomogą policji ich złapać; lecz najsłodszą nadgroda dla Francuza jest użyteczny czyn dla kraju.

*Podp. Radca stanu i policji
prefekt Dubois.*

Georges następujące wyszło od policji opisanie: — "Georges Cadouldal, nazwany Larive, tudzież Maffon, ma 34 lat, a nawet nie wydaie się starszym, 5 stop 4 cale wysoki, nader gruby i brzuchaty, szerokich pleców, nadzwyczaj otyły, krótkiey szyi, grubych rąk, nóg i palców, płaskiego nosa, w gorze i k obciętego, a dotem szerokiego, szarych oczu, z których jedno widocznie mnieysze, kasztanowatych włosów, krótko obciętych, z przodu przydłuższych, krepowanych, świeże kolory twarzy, biały i czerwony, i kody pełne, bez zmarszczkow, piękny skład twarzy, białe zęby, broda nie bardzo gęsta, chod powolny z rozłożonemi rękami. „

W Hawrze aresztowano 4 rybaków, którzy porozumienie mieli z Angielskimi okrętami.

Cały układ spisku ma być z dowodami zagranicznym rządóm udzielony.

P. Septeuil odestany został do Bajony. W

listach złapanych z Anglii, wyczytano, iż jeżeliby s, iskowym potrzeb było pieniędzy, aby się do P. Septeuil udano. On nie o tem nie miał wiedzieć. Dano mu do wyboru na przyszłe mieszkanie między Lionem, Mursylią i Bioną; on obrat ostatnie miasto.

Jenerał Jourdan, nowy dowódzca francuzkiej armii we Włoszech, przybył d. 20 Lutego do Medyolnu i wystrzitem z armat był powitany.

Kupiec Durand w Mursylii otrzymał od wewnętrznego ministra pozwolenie na wywiezienie 1000 centnarow pszenicy do Hiszpanii, gdzie w roku przeszłym urodzaje chybity.

Do wyprawy przeciw Anglii wszystko jest gotowe, i nigdy woyska nie okazywały wicszego zapatu jak teraz.

Korsarz z Boulogne pod kapitanem Bucail miał, podług naszych pisn, wysadzić część ludu swego na brzegi angielskie, zdobyć ieden szanćzyk i 6 będących w nim ludzi przywiozł jako ięńców do Diepy.

Dnia 5. Marca.

Sprawa Moreau zdaie się pomyślny brać obrot, co jednak dopiero po sądowym oney roztrząśnieniu się pokaże. W papierach iego znaleziono list od Pichegru przed kilku laty z Bayreuth do niego pisany, w którym go prosi, aby użył swego kredytu na wyrobienie mu amnestyi. Wyraża mu oraz, że się w nędznym bardzo znajduje stanie. Odpowiedź Moreau znawdowała się przy tem liście. Odpowiada mu wprost, że iego wpływ tak daleko się nie rozciąga, aby mu przebaczenie mógł wyrobić. Chce jednak ile możności zapobiedz iego potrzebom i posyła mu 6000 fr., a jak prędko będzie znowu mógł co dla niego uczynić, uczyni to bez proszenia. Senatos Barthelemy o mało w tę robotę nie został wplątany. Przed kilku miesiącami kazał się mu Pichegru przez X. Gautier kłaniać. Ten

gniewolił go do napisania biletu do Pichegru, w którym wyraził tylko: "Cieszę się, Kochany Pikardzie, (takie Pichegru przybrał nazwisko uciekając z Kaienny), że jesteś zdrów. Nie zapomnę nigdy przybźni, któraś mi w wspólnem naszym nieszczęściu okazał &c. „ Gdy już zaczęto o spisku mówić, odebrał Burhelemy przez Kale list od Pichegru. Będzie pewny, że policya musi o tem liście wiedzieć, piechał więc zaraz z nim nie odpuścić, wawszy go do konsula Cambaceres, opowiedział mu całą rzecz i list oddał.

Przed gna dniami aresztowano Xięcia Armand Polignac. Na zapytanie jak się powziął przybyć do Paryża, nie będąc amnestjowany? odpowiedział szczerze, iż rozumiał, że już kontra rewolucya zrobiona. Miał on z drugim wyładowaniem do Francyi przybyć. Znalaziono przy nim parę pistoletow i sztylet, podobnych do tych jakie miał Pichegru. Bardzo się gniewał na żołnierzy, którzy go aresztowali, nazywając ich podłemi, że on dobrej sprawie służy. Jego małżonka rodem Hollenderka ma także być aresztowana.

Jeden z aresztowanych 12 ł-trow obwieścił się w więzieniu, lecz taki czas obrął, że właśnie przed uduszenie n się przybyli do niego i odciągli go; był jednak tak zduszony, że sam zwątpił o sobie i zrobił testament, w którym oświadczył: że Georges jest najsławniejszym, najpocześniejszym człowiekiem, a Moreau chwycającym się i niezdatnym do przedsięwzięcia.

W nocy z soboty na niedzielę chciał iakieś człowiek z Paryża wyiechać i powaliwszy straż przeleciał za rogatki. Dano za nim ognia, ale uchybiwszy go, zwrócił konia i w takim samem pędzie przebył na powrot rogatki, że go straż nie mogła schwytać.

Monitor dotychczas jest zastępnicy adre-

sami powińszowań do pierwszego konsula.

Podług wiadomości z wyspy francuzkiej, żeglarz około świata kapitan Baudin, miał tam d. 16 Września utrzeć. Pomiędzy wodzami wyprawy miała niezgoda pałowac, co szkodziło bardzo iey celowi.

Monitor przywoździ z Boulogne pod d. 29 Lutego: "Pod czas ostatniej walki bomba z baterji Grinez przeszyta i zatopita angielską fregatę. Od 25 Lutego nie widziany w okolicy naszej żadnych nieprzyjacielskich okrętów. Potrzeboby wnolic, że coś ważnego mają w zamiarze. „

Nadzwyczajna wojskowa komisjya w Brestuire skazała na śmierć Renaud, za sprzeciwienie się zgromadzeniu popisowych i za buntownicze namowy. Gendrot z departamentu Wendei i Augereau z departamentu Loary za spójnictwo do tey sprawy zostali na więzienie do Luxemburga odestani.

Ob. Rousseau wnuk biskupa w Kutans i właściciel rękodzielni w bywszym opactwie Clairveau, zwołał d. 24 wszystkich swoich rękodzielników i zamowił miejscowego wikarego aby *Tedeum* za utrzymanie pierwszego konsula odśpiewać.

Ostatniego czwartku dał P. Lewingston pełnomocny minister amerykańskich stanow wielki bal z powodu odkrytego spisku przeciw pierwszemu konsulowi.

W Rouen aresztowano wiele osob, które do spisku należec mają.

Pani Bonapartowa darowała szpitalowi w St. Cloud 4000 fr., a ubogim tego miejsca 1000 fr.

Pani Genlis wydała nowy romans pod tytułem: "La Duchesse de la Valliere. „

Lucyan Bonaparte znowu stąd po jutrze wyjeżdza: najprzód uda się do swej senatorki, potem na północ.

Dzisiejszy Dziennik paryżki następujący przywodzi

NADGROBEK KANTA:

Occubuit princeps tenebrarum Kantius auctor.

Propulsa redeat lux bona nocte! Redii

NASLADOW ANIE.

A la nature enfin Kant paye le tribut.

Que la lumier soit! Et la lumier fut.

Z Tranquebaru d. 24 Wrześ. (Z Monitora.)

Jenerał Wellesley z znaczną armią Europejczyków i Seapoioiw zapuścić się był daleko w kraj Maratów, ale przymuszony był nie nie wskurawszy cofnąć się dla niedostatku żywności i wody. Rodacy, którym tylko pół porcyi ryżu dawano, już się obraszali.

Znaczny korpus Maratów ścigający Anglików i Seapoioiw, dognał ich d. 5 Lipca między Ponab i Lattarah, i natarczywie na nich uderzył. Bitwa zaczęła się równo z świtem i trwała do II godziny. Anglicy utracili 4000 tak Europejczyków iako i Seapoioiw, namioty, bagaże, wojskową kassę i 12 ciężkich armat przymuszeni byli zagwoździć. Domyślają się, że jenerał Wellesley musiał się do niewoli dostać, ponieważ go niewiadać było, kiedy postaniec plac boju opuszczał. Jazda angielska nie mogła należeć do bitwy, gdyż z niedostatku wody zupełnie na sitach opadła. Trzey główni dowodzey Maratów Scindiah, Holkar i Peishwa, którzy tak długo z sobą poróżnieni byli, zgodzili się i połączyli swe sity, które są straszne. Posiadają ogromną artylerją. Podczas bitwy naysrozszeni byli przeciw Europejczykom, których wygubić chcieli. Z Indyanami, których pymali, tak się dobrze obeszl, iż przez to znaczną dezercją w angielskiej armii zrobili.

Gdy donosiciel tey wiadomości odieżdżał, brzegi Madrasu w największey miaty zostawać trwodze.

Na Ceylonie byli Anglicy przymuszeni

cofnąć się do twierdz Galles, Columbo i Trincomale. Cingalisowie są panami całej wyspy i wszystkich chwytają gońcow.

Z Medyolanu d. 20. Lutego.

Nasz wice prezydent mianował członki trybunałów szczególnych ustawą pod d. 30 Stycznia postanowionych. — Ustawa na d. 13 b. m. zapadła stanowi, że d. 31 Maia pierwsze posiedzenia dwuletniego ciała prawodawczego będą ukończone, i że odtąd wszystkie następne posiedzenia w tymże dniu ukończać się będą. Stan wydatków ministra zagranicznych interesów w roku 1802, który drukiem ogłoszono, wynosi 120tę przyznaną na potrzeby tego wydziału 1.339.860 lirow., wydatki zaś jego dochodzą 893.553 lirow. Komisya nadzwyczajna wojskowa na lewym brzegu Padu wielu urzędników publicznych różnemi karami ukarała tak za dopomaganie do ucieczki popisowym, iako też za okazaną w ich ściganiu niedbałość.

List z Bononii d. 15 b. m. mieści w sobie co następuje:

„ Nasz współobywatel professor Aldini, który z gorliwością niespracowaną dusze czyni postrzeżenia nad gal vanizmem, odbiera ciągle dowody znakomitego szacunku, który dzieła jego ziednały mu w całej Europie. Elektor Jmc Bawarsko - Palatyński piął do niego pod d. 8 Stycznia r. b. łaskawy list w celu zachęcenia go do dalszych doświadczeń i przyłączył do niego medal złoty i dyploma na członka akademii elektorskiej w Monachium. Ten piękny czyn zaświadczaie wspaniałość i oświeconą miłość ku naukom Elektora Jmc Bawarsko - Palatyńskiego, zdobi oraz całą Włochy. „

Podług listów z Civitavechii pod d. 10 b. m. wszystko było tam przygotowane do przyięcia wojska francuzkiego, którego tam przybycia z kraioiw Rzepltey włoskiej spodziewano się.

Co moment oczekujemy tu nowego naczelnego generała armii francuzkiej we Włoszech Jourdina. Cała załoga jest w poruszeniu dla przyjęcia go, z wszelkimi wojskowemi honorami iakie się iego dostojności należą.

Z Hagi d. 6. Marca.

Prez pułkownika Sparre, zięcia ambasadora francuzkiego Semowilla, odebraliśmy d. 2 wiadomość o złapaniu Pichegru. Przybył tu gońcem w innych interesach z Paryża. Wysłano zaraz z tą wiadomością gońca do generała Marmont, który tu onegdaj z obiazdą armii powrócił.

Pomimo aresztowania Pichegru jeszcze nie zdjęto, włożonego embargo z zalecenia generała Marmonta na okręty w naszych portach, ażeby spólnicy spisku z Hollandyi do Anglii nie uknęli.

Rozkaz generała Marmonta zgromadzenia przy Dewenter, nad Jsselą i na drodze do Hinowera korpusu z hollenderskich i francuzkich wojsk złożonego, będzie uskuteczniiony i nawet ma być do znaczney ilości doprowadzony. Wojska nawet które nie były na wojennej stopie mają być do niego użyte.

Z Amsterdamu d. 6. Marca.

Do Utrechtu przybyło znowu 200 koni, kilka armat i amunicyynych wozow z 60 artylerz stami i zaraz do Gorkum się udały. — W Zwoll postawiono 3 szwadrony francuzkich konnych strzelcow.

Ponieważ z Anglii żadnych nie mamy nowych wiadomości, wnoszą zatem niektórzy, że Król Jmc musi się lepiej mieć, a przynajmniej mu się nie pogorszyło.

Zapewnią teraz, że eskadra pod wiceadmirałem Hertsink, na której znajduje się 2000 lądowego wojska, przeznaczona jest przeciw wyspie Ceylon. Nigdy niebyło po-

myślniejszey dla nas nory do odzyskania tej wyspy, nad terazniejszą.

Z Stuttgardu d. 7. Marca.

Piszą z Salzburga, że ostatnich dni zeszłego miesiąca przechodził przez miasto to regiment Austryacki Jordist do Tyrolu.

Z Ratyzbony d. 2. Marca.

Onegdaj podany był do dyktatury Rzeszy z strony ministra dyrektoryalnego barona Alhini następujący memoriał: Elektor Jmc mojej łaskawy Pan podał J. C. K. M. jako najwyższy administrator funduszow posittkowych pensy duchownych rachunki, podane od komisji wybranej do tego, dochodow i wydatkow pierwszego roku; zlecił mi oraz udzielić seymowi rapportow tej komisji z pismami do nich przyłączonemi, aby raczył przyłożyć się do przyspieszenia skutku tego dobroczynnego ustanowienia, używając swego wdania się do tych stanow Rzeszy wynadgrodzonych, które aż dotąd odmawiały członkom fundacyi duchownych i klasztorow lewego brzegu Renu używania dochodow które te klasztory i członki posiadły na brzegu prawem, lub które nie urządziły jeszcze pensy i kontrybucy mniących być od nich dawanemi do kassy powyżey rzeczonych posittkowych funduszow, aby tego obowiązku iak naysprędzey ile to być może dopełnity, a to w tym celu, aby pomieniona kassa była w stanie udzielać swych pomocy tylu osobom potrzebnym, które nieposiadają nic więcej na prawym brzegu Renu i dla których nic nie można było uczynić aż dotąd dla niedostatku środków. Dopełniając danego mi rozkazu mam honor być &c.

Dan w Ratyzbonie d. 24 Lutego 1804 podpisano: F. J. Allini, minister stanu Elektora Jmc Arcykanclerza i minister Dyrektoryalny seymu.

Baron Fabenberg powrócił tu pozaw-

czoraj z polscy swoicy do Wiednia.

Wczoraj dyktatura seymu odprawiła posiedzenia. Na nin czyt no list hrabiego Wilhelma de Siln Reifferscheid darowany z Wiednia pod d. 31 Stycznia, w którym donosi, że J. C. K. M. do godności Xjęstwa państwo Krautheim podwyższyć raczył; żąda przeto od seymu przyznania sobie głosu męzkiego w kolegium Xżąt, należącego do pomienionego państwa Krautheim. Na posiedzeniu dzisiejszym protokół w kolegium Xżąt otworzonym został. Minister Elektora Jmć Brunświcko Luneburskiego podał dodatek do swego głosu, podobny do tego jaki w kolegium Elektoram d. 20 Lutego r. b. podał.

Z Kopenhagi d. 6. Marca.

Szambelan i dyrektor wydziału zagranicznych interesów, hrabia Bernstorff, powrócił tu z Holszteinu.

Następca tronu udarował baletnika Goletti za zrobienie baletu na urodziny królewskie, *Ines de Castro!* kosztowną tabakierą złotą, a nadwornego taniecznika, który do niego dorobił tańce złotem zegarkiem perlami wyznaczym.

Podług wyroku angielskiej admiralicyi kapitan Sutton, który na otwartem morzu złapał skołatany duński okręt i do Gibraltaru zaprowadził, dostanie połowę jego wartości, a druga połowa będzie złożona do roku u duńskiego konsula, aby właściciel miał czas udowodnić swoją własność.

Rozmaite Wiadomości.

Pewien autor, mówiąc o różnych stopniach życia, powiada, że Jowisz tworząc człowieka, przeznaczył mu tylko 30 lat życia; ale wczasie chcąc mu go przydłużyć, dodał 20 lat osłowi, 20 psu, i 20 małpie i przysłał te 60 lat do życia człowieka. Zatem ty, roża rokoszy i galka muszkatowej popodług tego przyczynku jest czł wiekiem do ciechy. „ Jaki skok! zacząć od gwiazdy, a skończyć na muszkatowej galkce.

dza wszystko co tylko potrzeba do domu; od 50 do 70 lat taie i kłapie jak pies, nie mając w niczem upodobania; od 70 do 90 w pada w nieiką dziecinność, przeciwi się młodzieży, trudni się samemi drobnosciami, i naśladowie wszystko nie zgrabnie jak małpa.

Bardzo jest trudno dowiedzieć się prawdziwego wieku kobiet; gniewiają się na takowe pytanie, i starannie częśc lat ukrywają. Zdaie mi się iż odkryłem do tego sekret. Pytając się o wiek kobiety, spytaj się zaraz i o wiek iey sąsiadki; odtrąć lat sąsiadce, a przyday czyniącey się młodszą, oto cały jest sekret.

W pewnym kantonie Tracyi, kiedy się dziecię urodziło wszyscy krewni pogrążeni byli w smutku i płakali nad nim, iż na wisle cierpień będzie wystawione. Przeciwnie kiedy który z fanilli umarł, cieszyli się, mając go odtąd za szczęśliwego, iż na zawsze uwolniony jest od przykrości do życia ludzkiego przywiązanych. Winnym znou kantonie, gdzie wie ożeństwo było w zwyczaju, kiedy mąż umarł, wielki był między jego żonami spor, którą z nich nuybirdziej kochał. Ta, której ten zaszczyt przyznano, miała przywilej byđz uduszoną przez najbliższego krewnego nad jego grobem i razem zazdrościcy iey tego szczęścia i rozumiały się byđz poniżonemi.

K. Si perski przybrał sobie, podług doniesień P. Howela, następujące tytuły: „ Wysoka i potężna gwiazda, której głowę okrywa słońce, a poru zenie iey wyrownywa obszerności Nieba, Pan gór Kaukasu i Tauru, czterech rzek Eufratu, Tygru, Ardejanu i Indu, potomek h noru, zwierciadło cnośc, słońce na muszkatowej galkce.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 25. MARCA 1804.

Dalszy ciąg Wypisu z Podróży Pani Guthrie.

Jak piękne lasy, wyborne owoce, obfite żniwa dają się widzieć w całej tej drodze, a osobliwie na Ukrainie! Jest to właśnie i klima i urodzajność Francyi. Gruszki, jabłka, wino, śliwy, melony i arbuzy najlepszego gatunku, prawie bezpłatnie wszędzie mieć można. Też same owoce kosztowałyby prawie to razy tyle w Petersburgu. Mieć tu można wszystko potrzebne, i wiele zbytkowych wygód za najniższą cenę. We cztery osoby wydałszy na nasze życie jednego rubla, przez 24 godziny, przecież zjadaliśmy najlepsze owoce tak chciwie, jak marynarze wróceni do portu, po długiej na morzu żegludze.

Nikolaiew założony był w roku 1739 w miejscu gdzie się Boh łączy z Ingulcem. Pierwsza z tych rzek była w wielkim uszanowaniu pomiędzy Rusianami za czasów pogąńskich, i zdaje się nawet, iż prawdziwy Bóg w Roslywskim języku, od tej rzeki imię swoje odebrał.

Nikolaiew w wielu rzeczach ma pierwszeństwo nad Hersonem, nie tylko, że jest zdrowszy, lecz i dla tego, że tam łatwiej przybywają okręty. Dla dostania się Dnieprem do Hersonu, potrzeba rozmaitych wiadomości, przeciwnie zaś dla doprowadzenia statków Bohem do Nikolaiewa, dosyć na jednym wierzcie. Przydamy do tego, iż na przeprowadzenie okrętu z Chersonu na morze potrzebne są statki płaskie dla ujęcia ciężaru ładunków, bez czego się obyć można z Nikolaie-

wa. Roztropność więc radziła przez nieść do tego miasta zakłady okrętowe na czarnem morzu.

W urzędowaniu admirała Mordwinow, ta się znajduje szczególność, iż oyciec jego będąc w tej samej dostojności, urządził marynarkę rosllywską na Baltyckim morzu. Synowi zaś poruczono marynarkę czarnego morza, gdzie jest naczelnym wodzem. Mieszka w Nikolaiewie, głównem mieście handlowem. Jest to mąż godzien szacunku, z swiego charakteru i oświecenia.

Nikolaiew leży na lewym brzegu rzeki Ingulca, o 75 Werszt od czarnego morza. Wybudowany jest w kształcie pół księżyca. Ulice ma bardzo długie, szerokie, i proste. Ośm z tych ulic przecinają się na równe kąty, zawierając w sobie około 600 domów, oprocz 200 mieszkań podziemnych, nazwanych Zemlanki, leżących na przedmieściach, zajętych przez żołnierzy i marynarzów. Znajdują się tam piękne domy publiczne, jako to: Dom admiralicyi, magazyny, warsztaty, i to wszystko, co jest potrzebne do robot marynarskich; wielkie place na składy drzewa, oraz zapasy i materiały do budowy, opatrzenia i uzbrojenia okrętów, wszelkiej wielkości. Ostatniego roku spuszczone tam okręty noszący 90 armat.

Nikolaiew ma jednak swoje niedogodności z położenia miejsca: najprzód, iż leży w stepach Scytyi, gdzie nigdy żadne drzewo nie rośnie, oprócz tych, które Roslywczycowie salszili na brzegach Rzek, po zawiozowaniu tych krain. Trzeba więc z dalekich stron sprowadzać drzewo do budowy. Toż

samo jest względem innych potrzeb, jako to: konopi, żelaza, smoły, płotna i t. d. przez co budowa stała się nierównie kosztowniejszą. Do tej niewygody przydzie należy niedoładek wody zdrojanej, którą potrzeba wozic o milę od miasta. Używają do tego wotów, tych żywność nie wiele kosztuje, ponieważ pastwiska są w nadzwyczajnej ofitości.

Rzeki Boh i Ingulec mają wodę podobną do morskiej, nie wiadomo dla jakiej przyczyny. Żoławian Fizykom dochodzenie, czyli morze w takiej odległości zdolne jest przyłożyć się do nadania słonego smaku tym rzekom, a osobliwie łagalcowi, lub też, że te rzeki przechodząc przez solne żyły, które są najcenniejszym bogactwem mieszkańców stepu uczyniają w dzie stonkości.

Gmachy publiczne i w części prywatne budowane są z białego łupnego kamienia, który jest miękki po wykopaniu z ziemi, a na wolnym powietrzu twardnieje. Zamiast wapna używają tam pewnego gatunku żółtej gliny, która niedopuszcza w domach wilgoci. Kamienie wapiaste też samą mają miękkość. Cała ludność tego miasta składa się z 10 tysięcy dusz, rachując w to marynarzów i żołnierzy.

Nikolajew otoczony jest stepami Tartary i dawnych Scytów. Te stepy tem tylko różnią się od Arabskich, iż te trawę, tamte są piaskiem okryte. Od niebianiennych czasów jedne i drugie są zamieszkałe od błąkających się hord, które ze wszystkich są do siebie podobne co do skłonności, obyczajów, i rodzaju życia. Jest to właśnie lud pasterski podług pisma świętego, zawsze gotów do napadnięcia na polero-

wne i rolnicze narody, a żeby je złupić, i zniszczyć. Od kilku jednak wieków Rosya i Porta, utrzymują ten rod w zhabieniu i boiźni, i przekonują go i spokojnie z tem potężnemi mocarstwami sąsiadztwo, jest dla niego rzeczywistym dobrem.

Ci Tatarowie są bezpieczni w swoich stepach od wszelkiej napaści, a będąc często przybierani od Rosyjan i Turków do wypraw ku północy i zachodowi, mają sposobność przez rabunki uczynić sobie wygodniejsze życie.

W okolicach Nikolajewa znajduje się nieco gruntów, które zaczynają być uprawnemi, dzięki światłym i skrzętnym staraniom gubernatora tego miasta. Najznaczniejszą przeszkodę do uprawy jest to, iż może od stworzenia świata ziemia ta nie była uprawiana.

Okolice Wersze od Nikolajewa znajduje się osada Greków zbiegłych z Moldawii i Wołoszczyzny. Ich plantacje są nader piękne. Ci Grecy w czasie wojny przeszli na stronę Rosyi, i osiedli w tym kraju po zawartym pokoju w Kainardii.

Nie tylko brzegi wielkich rzek z rozmaitych plantacji szczylic się mogą. Znajdują tu piękne drzewa w stepach wzdłuż matych strumyków, i około chat wiejskich: stepy nawet same wydają się w stanie, byle im tylko ręka ludzka pomogła. Dla dokonania tego potrzeba kopać głębokie doły, napędnąć je ziemią uprawną i skrapiać przez cały czas suchej pory.

(Reszta potem.)

D O N I E S I E N I A.

W Drukarni Jana Maja w Krakowie na Floryańskiej ulicy pod Nr. 507 wyszła nowa książka pod tytułem; *Dityramb o Nieśmiertelności duszy*, z przydatkiem *Prześcia przez Górę S. Gotharda*, formatu itomaczonego z Angielskiego przez Jakuba Delille, z francuzkiego na język polski przełożony przez X. F. L. in 8vo majori Zł. 1. Myśli wysokie, imaginacya żywa, wiersz gładki zalecają to pismo.

W korpulentnym handlu niżej podpisanego w kamieniec P. Bartscha pod Nr. 452 na rogu Stawkowskiej ulicy, znajduje się świeże w dobrym gatunku nasienie koniczeny, każdego czasu w jakiej tylko kto zechce ilości, do sprzedania.

Piotr Steinheller.

K O M M I S S Y A W S P O L N A

Przez Nawiątniejsze Dwory dwa Cesarzkie i Królewskie Pruski do upadłych srebrni Banków, to jest: UUr. Piotra Teppera, Karola Schultza, Ferderyka Cibrina, Prota Poockiego, Maceia Łyszkiewicza, i Dawida Hevzlera, wyznaczona.

W skutku deklaracji swej na dniu 15 miesiąca Września r. b. ogłoszonej, kończąc z dniem dzisiejszym urządowanie swoje, uznana potrzebę oświadczyć co następuje:

1mo. Gdy Instrukcyja od Najjaśniejszych trzech Dworów swey Kommissyi przepisana nietykalność wyroków i y zabezpiecza, i ścisła onych exekucyja Jurysdykcyem Kraiowym nakazuje; tedy gdy iaka kwestyja z interessu sześciu Mafsz upadłych bankow cłoga exekucyja przed Sad przyzwyciły wprowadzona przez kogo będzie, takowa nie inaczey, tylko slesz wnie do dekretów i rezolucyji swey Kommissyi ostatecznie zapadłych docydowna by dż powinna, tak iżby wyroki wszelkie sądowe i rezolucyje iey ekonomiczne w mocy swey naruszczeni nie były, o co Kommissyja ma honor Przeświente Sady Szlacheckie Galicyi, wysokie Rządy Guberskie Roslyjskie i Przeświente Regencye Królewsko Pruskie, tudzież inne Jurysdykcyecy rekwirować.

Dla tego wszystkie przyzwoite rządy i Jurysdykcyecy krajowe nie wdaiąc się w rozpoznanie dzieł kommissyji, exekucyje tylko onych nakazywać, i zachodzące *in executione* kwestyje ułutwiać rządy, tak aby każdy wierzyciel satysfakcyą sobie przezu czoną podług przekazow w gotowiznie odebrał, i fundusz do którego iest aplikowany w poliadanie podług wyrokow i rezolucyji swey kommissyji, został onemu oddany.

2do. Akta mafsz JW. Prota Potockiego tyczące się Dóbr Łysobek i Bitgoraja do Sądu Szlacheckiego Lubelskiego, akta kredy teyże mafsz w Sądzie Szlacheckim Stanisławowskim rozpoczętey, a w Sądzie swey Kommissyji ukończoney do tegoż Sądu Szlacheckiego Stanisławowskiego; akta teyże mafsz do sukcesyji po Stanisławie Kosłakowskim Kasztelanie Kasońskim do Sądu Szlacheckiego Lwowskiego, xiegi kantoru Machnowieckiego i papiery domu Chersońskiego teyże mafsz do rządu Guberskiego Kiiowskiego, zaś akta mafsz Schultzowskiej, i Tepperowskiej do Dobr Radziwiłłowa ściągające się, tudzież akta mafsz Cabrytowskiej do Cudnowa należące, do rządu Guberskiego Wołyńskiego, nakoniec akta mafsz Tepperowskiej do Dobr Derżni służące, niemniej akta mafsz JW. Prota Potockiego do Starostwa Winnickiego należące, do rządu Guberskiego Podolskiego odesłać dysponowała, z których Akt ekstrakty potrzebującym onych, w tychże miyscach wydawane by dż powinny.

3tio. Sentencyonarze, dekrety tych mafsz Tepperowskiej, Schultzowskiej, Cabrytowskiej, i JW. Prota Potockiego, tudzież protokoly ekonomiczne, akta jeneralne sześciu mafsz upadłych bankow tyczące się, do powyższych Rządow i Jurysdykcyi nie odesłane, do Regencyi Warszawskiej odesłać postanowiła.

4to. Aże niektórzy wierzyciela do dnia dzisieyszego sched i gotowych pieniędzy w dystrybucyji funduszow mafsz Tepperowskiej, Schultzowskiej, Cabrytowskiej, i JW. Prota Potockiego przeznaczonych, iako też dokumentow do aktywow ściągających się nie odebrali, dla których takowe schedy, gotowe pieniądze, i dokumenta, do Sądow Szlacheckich Galicyjskich, Rządow Guberskich Roslyjskich, Regencyi Królewsko Pruskiej i Magistratow odesłane zostały; każdy więc chcący powziąć wiadomość o schedzie i pieniądzech dla siebie przekazanych, iako też dokumentach do aktywow należących, z akt ekonomicznych swey Kommissyji do Regencyi Warszawskiej odesłanych, takową wiadomość za zgłoszeniem się do teyże Regencyi odebrać może, a nastąpi o wydanie sobie schedy, gotowizny, i dokumentu do Rządu lub Jurysdykcyi tey, w której de ozydzie, tak schedy, gotowizna, lub dokumenta znajduią się, udać się ma; która schedy za złożeniem skryptu oryginalnego, w swey Kommissyji przyznanego, w moc którego tak schedy iest przeznaczona, lub złożeniem amortyzacyi tegoż skryptu, tudzież gotowizny i dokument, podług oddzielnych swych rekwizycyji do tychże Rządow i Jurysdykcyi zastępką wydane onemu zostana.

5to. A iako akta do Regencyi Warszawskiej przestane nikomu nie mogą by dż zhronne, tak każdemu do sześciu mafsz upadłych Bankow interessowanemu, żadne z tychże akt ekstrakty wydane będą. Pragnąc zaś aby mnieysza deklaracya każdego doszła wiadomości, one nie tylko w gazetach umieścić, ale nawet do Sądow Szlacheckich Galicyjskich, Rządow Guberskich Roslyjskich, i Regencyi Królewsko Pruskiej celem publikacyi Kancellaryi swey rozestac poleca. Działo się w Warszawie, na Seislyi 15 Grudnia roku 1803.

Raczński.

(L. S.)

W. Latencicz S. K. B. Regent.

Magistrat C. K. Miasta Olkusza ninieyszemi wszystkim wiadomo czyni, iż na dniu 11szym miesiąca Kwietnia r. b. o godzinie 9tej z rana realności nieruchome, iako to dworek wraz z przyległym ogrodem, kamienice i młyn po ś. p. Stanisławie Stawcu pozostale, w trzechletnią arędę puszczone, lub też kamienice i młyn zprzedane będą; konie zaś bydło,

owce, trzoda, pszczoły, narządy, kruszce, węgle, wino, cynt, suknie, fiense, bielizna i inne ruchomości, przez publiczną licytacyą więcey dużej niż za gotowe pieniądze sprzedane będą. Każdy więc życzący sobie zakupić w tej wyspedytowanej realności, lub rzeczy ruchomych mający chęć nabycia w lań i czasie wyznaczonym w dworku tegoż zmarłego na przednieściu rzeczonożego Miasta pod Nrem 71 leżącym znajdować się może.

Sitowski Syndyk.

Krzyszczanowski Assesor.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej do publicznyj podaie się wiadomości, iż na instancyą Ur. Izylora Micowskiego pozostawionych po niegoż Ignacyu Wronowskim młodszyim dziecku opiekun, kredytora prawen pokonanyj więcey, licytacya części Dobr Starey Wsi w cyrkulu Jozefowskiu leżący, dawniej prawen pokonanyż Wincentego Gólkowskiego, teraz zaś Woyciecha Oniskiego jako nabywey dziedziczoż, podług detaxacyi w tutejszey Registraturze, lub przy samey licytacyi widzianą bydź mogący w summie 26,979 zł. pol. 10 gr. z dni roboczych i innych prowentów zebrany, sądownie oszacowany, na zispokojenie sumny 20,000 z. p. w złocie, z prowizyą od 24 Czerwea r. 1799 po 5 od 100, aż do dnia zupełney satysfakcyi rachować się mającą dozwołona, i terminy publiczney tey sprzedaży: pierwszy na 14 Maja, drugi na 26 Czerwea, trzeci zaś na 1 Sierpnia r. b. 1804 przeznaczone zostały z tem dołatkim: — iż w rzeczonych tych dniach o godzinie 9 zrana licytacya ta przedsięwziętą będzie. Warunki, podług których rzeczona część Dobr Starey Wsi sprzedana będzie, są następujące:

a) Każdy Kupiec życzący 4/4 część sumny szacunkowey tytuło vadii przed zaczęciem licytacyi złożyć powinien będzie.

b) Naywięcey dający sumnę z licytacyi wypadającą w proporcyi sumny kapitalney 20,000 z. p. w złocie wraz z należącą od tey prowizyą w dniach ośmiu do depozytu sądowego złożyć.

c) Stosownie do §. 436 Prawa Sad. Kupiec wszelkie na części tey kollokowane ciężary w racie ofiarowany przez się sumny przyzy nie, ponieważż wierzycciele przed oznaaczeniem terminu możeby pożyczek swych przyjąć wzbraniłi się, nakoniec

d) Każdy życzący sobie tego kupna ma wiedzieć, że z tey sprzedaną bydź mającey Części dziesięcina snopowa należy się, i że ją mywięcey dający jako Onus fundi oddawać powinien będzie.

Wzywają się wraz wszyscy na tey części Dobr Starey Wsi hypothekowani wierzycciele, aby nie oczekując osobnego wezwania, w rzeczonych terminach stosownie do dekretu Nidwornego dd. 22 Augusta 1797 stawili się, i swy prawa insynuowali, gdy inaczey ci, którzy w naznaczonych terminach nie stawiają się, ani do nabywey części, ani do samey części więcey prawa mieć nie będą, lecz sway satysfakcyi na summie zalicytowanej, lub innym jakim dłużnika fundusie poszukiwać będą musieli.

Gołaszewski.

Gruszecki.

Władich.

Z Rady C. K. Sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachd.

Klimaszewski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Elykten niniejszym publicznie wiadomo czynią, że Relikwiarz stary srebrny w lesie do Dobr Minogi należącym z ziemi wykopano.

Ktoży przeto prawo własności do tego mieć rozumił, niechay w C. K. Sądach tutejszych w terminie roku jednego stawia się i dowody swoje złoży; inaczey podług praw przepisu w tey mierze dyspozycyva nastąpi.

Dano w Krakowie dnia 17 Stycznia 1804 roku.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels, S. P. R. Kawaler.

Friedenthal.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakow. Galicyi Zachod. Elsner.

(Przy dzisiejszey Gazecie znajdzie się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 25 Marca 1804.

DONIESIENIA.

Magistrat Miasta C. K. Stołeczne Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż po śmierci Jęka Kuczyckiego tutejszego mieszczanina pozostata się córka Łucya Kuczycka która do niejtku oycy z narzętego swojego ma prawo dziedzictwa, gdy atoli pomienionej Łucyi Kuczyckiej w mieysce przenieszkowania tuteyszeemu sądowi wiadome nie jest, przeto niniejszym obwieszczeniem powołuje się, ażeby w przeciągu 3 lat i 18 tygodni od d. 15 Października 1803 r. bieżąc, do tegoż majątku w tym sądzie osobiście lub przez ustanowionego sobie kuratora w osobie P. Adama Ekielskiego (dawszy mu służące do tego swoje obrony) tym pewnie zgłosiła się inaczey po upłynionym tym czasie, majątek ow oyczyłty z zgłoszącym się do niego dziedzicom będzie przyznany i wydany.

Golina, er.
Hirschberg.
Pałberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 16 Grudnia 1803.

Hohn.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa Małgorzatę z Nowakowskich Zawadowiczową uwiadomia, iż iej oyciec Michał Nowakowski zostawiwszy czystego majątku 338 zł. ryń. 30 kr. umarł, a ponieważ wspomniona Małgorzata jest nieprzytomną, i iej przebywanie niewiadome, więc niniejszym Edyktem iej się zaleca, ażeby deklaracją swoją czyli dziedzictwo wspomniane z dobrodzieiństwem prawa i inwentarza obiąć, albo raczey tego zrzec się chce, tuteyszeemu magistratowi w czasie przez prawo przepisanyh sześciu miesięcy tym pewnie podać, gdyż inaczey spadek takowy po upłynionym legalnym terminie, odzywającym i legitymującym się przysądzony i wydany będzie.

Gollmu, er.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 27. stycznia 1804.

Plinta.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymiają tym Edyktem PP. Eleonorze z Maszowskich i Janowi Nepomucenowi Karwickim małżonkom: że P. Franciszek Wnorowski u Sądow tych — o zapłacenie summy 6500 zł. pol. z przewidy i kosztem prawnym — żądanie na nich podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sały te, nie mając wiadomości gdzie obywateli zofiają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokat tuteyszego Walentego Litwińskiego z ich szkoda i ich kosztem zastępca postanowity, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwach dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: w przeciągu 90 dni excepcyą swoją do C. K. sądow tuteyszych podali, albo jeżeli jakie

nią prawa swego dowody, że zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądza; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

Friedenthal.

Münch.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Krakowskich Galic. Zachod.
Dan w Krakowie dnia 11. Lutego 1804.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicji zachodniej oznajmiają tym Edyktem P. Kazimierzowi Łąckiemu: że adwokat Ostawski massy krydalnej Józefa hrabi Ossolińskiego zastępcą u sądów tych — o złożenie kalkulacji z dóbr wsi Stara Huta oł dnia 23 Kwietnia 1789 roku co do grosza i ziarna i o powrocie kosztu prawnego — żałobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Kazimierzowi Łąckiemu adwokata tutejszego Walentego Litwińskiego, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przywołanym, to jest w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać być winien.

Józef de Nikorowicz.

Münch.

Vlach.

Z Rady Ces. Krol. sądów szlacheckich Krakowskich Galicji zachodniej
W Krakowie dnia 1. Lutego 1804.

Sterneck.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicji zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Ludwikowi Ciświckiemu: że P. Józefa z Zbrożków Kochanowska usądów tych — o zapłcenie summy 20,000 zł. pol. — żałobę na niego podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosiła.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie P. obżałowany zostaje lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż adwokata tutejszego Jana Wolickiego z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać być winien.

Józef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

Münch.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicji Zachodniej.
W Krakowie d. 22. Lutego 1804.

Dominium Kielce do powszechney podaie wiadomości, że nieznaną osobą o kradzieży podeyrzana dnia 5 Lipca r. b. w czasie tutejszego Jarmarku, kłaczy siwey przez policją mieyską tuteyszą, z powodu podeyrzenia przytrzymaney odbiegła, i taż kłacz po szescio ty-

godniowym oczekiwaniu i co tydzień obwoływaniu, gdy swego właściciela doczekać się nie mogła. przedana jest, a pieniądze za nie w magistracie tutejszym są złożone; komu by się więc klacz ta należała, czyli za nie pieniądze, ma się zgłosić do tutejszego Dominium i pretensye swoje udowodnić, a za udowodnieniem pieniądze oddane mu będą expens potrąciwszy, a to w rok i tygodni sześć od daty nayıpierwszey przez Gazetę publikacyi. Po upłynięciu bowiem tym terminie, kwota ta musiałaby wziąć inne swoje przeznaczenie.

Datu w Obozarniepie Kieleckim dnia 12 Listopada 1803 roku.

Kaw. Kłoffowski Sędzia Dominikalny Kielecki zastępujący.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panom Sewerynowi i Wincentemu Potockim: że Pani Józefa z Zbrożków Kochanowska usądow tych — o zapłaceniu summy 20,000 zł. pol. — zażobę na nich podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosila.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie PP. obżałowani zostają lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tutejszego Pawła Bronickiego z ich szkoda i ich kosztom zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się; ażeby w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo jeżeli jakie miały prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czesnie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Josep. de Mikorowicz.

Baron de Weheim.

Munich.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 22 Lutego 1804.

Sterneck.

Przez C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, na prozbę adwokata Madana jako ustanowionego kuratora nieprzytomnego Kazimierza Dębowskiego po zeyściu oycy tego Stanisława Dębowskiego sukcesora spadła ta na niego sukceslyja przez mniejszy publiczny Edykt stosownie do §. 624. Zbioru sądowego części II. wiadomo mu czyni się z zalecaniem, aby w przeciągu roku jednego i niedziel sześciu oświadczenie przyjęcia spadley tey po zanarłym Stanisławie Dębowskim na niego sukceslyja tutejszemu sądomi, wylegitimowawszy się w przed iż aktualny u tem jest dziedzicem, tem pewniej podał, gdy w przeciwnym razie po upadłym tym terminie pertraktacya tey masy z dodanym kuratorem i innymi współ sukcesorami stosownie do praw tutejszych ukończona będzie.

Gotaszewski.

Purtscher.

Poln.

Z Rady C. K. Sąd w szlache: Lubel. Gall. Zachodniej.

Dnia 7 Stycznia 1804.

Reinl.

Jan Właszewski rodem z Charchowa otrzy mile od Lipska, mieszkał z żoną 7 lat, dziećmi z sobą czworo, już trzeci rok jak iey odszedł; jest wzrostu miednego, czerwono zarasta, czarna głowa, oczow ciemnych; ślub brał w Pietrkowicach i tam mieszkał w dobrach JP. brabi Tarnowskiego, w parafii Pietrowski. Kobykolwiek miał o nim wiadomość, uprasza ofierociąta zona, aby przez miłośc bliźniego dał znać do kantoru gazety Krakowskiej.

Z Strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa Jozefowi i Kajetanowi Florkowakim, których pomieszkanie niewiadome niniejszym wiadomo czyni się, iż ich matka Petronela z Hintzow małżonka bywszego tutejszego Konsyliarza Pana Woyciecha Florkowskiego na dniu 13 Stycznia 1798 na wsi Wysoka w Galicyi Zachodniej bez testamentu zostawiszy czyłty majątek 4769 ryń. 30 kr. zmarła; wspomianym przeto iey wieloletnim synom ni-

nieyszemi zaleca się, ażeby deklaracye swoje, czyli dziedzictwo wspomniane swoley matki z dobrodziejstwem prawa i inwentarza objać, albo raczey jego rzecz na nich, w przeciagu 3 lat i 18 tygodniow tuteyszemu C. K. Magistratowi tom pewniej podali, gdyż inaczey sudek takowey w zwyż rzeczonym czasie odzywający i legitymujący się przyadzony i wydany będzie.

Gollmayer.
Hirschberg.
Fuhlberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołeczney Krakowa.

Dnia 27 Stycznia 1804 roku. Plinta.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicji Zachodniej z ochotą i z ochotą tym Edyktem Panu Alexandrowi Potkańskiemu, że l. Stanisław S. i S. w sprawie tych — o przelicie sprawy przez Panią Jozefę z Cieszanowskich Pieniążkowa, względem summy 16,240 zł. pol. z prowizją i kosztom prawnym wniesioney — zatwierdził tego podać, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosit

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie on zostaje lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, anemuż Panu Alexandrowi Potkańskiemu adwokata tuteyszego P. Pawłowickiego, z tego szkoda i tego kosztom zastępcy postanowit, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. Państwach dziedzicznych przepisany, dnia 5 Maja r. b. o godzinie 10 z rana w Sądach tuteyszych rozpoznać się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym sensem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym na dniu wyżey naznaczonym sam stanął, albo jeżeli jakowymś prawem swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie stanął, albo na konie innogo sobie patrona obrat, tego sądom tuteyszym wymienit i podług przepisu tych srodkow prawa używał, które do swoy obrony za najskuteczniejszy osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknąc mogącą samby sobie podług opiewu C. K. Praw, przypisać być winien.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenjels S. P. R. Kawaler.
Friedlmanhal.

Z Rady C. K. sądow/szlacheckich Krak. Galicji Zachodniej.

W Krakowie dnia 25 Stycznia 1804.

Starnock.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicji Zachodniej, z ochotą i z ochotą tym Edyktem Panom Jozefowi i Kazimierzowi Xawyżtom Czartoryskim, Stanisławowi Habi — mowskiemu i Anio Xawyż Sapieżyńskiemu; że Pan Jozef z Brożkow Kochanowski u Sądow tych — o zapłacenie summy 20,000 zł. pol. — zatwierdził nich podać, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosita.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie PP. Obżalowani zostają, lub czy wcale w Ces. Krn. Państwach dziedzicznych znajduja się, anemuż adwokata tuteyszego Teofora Billwiczera z ich sędzią i ich kosztom zastępcy postanowit, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. Państwach dziedzicznych przepisany rozpoznać się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym sensem upomina się, ażeby w przeciagu 40 dni sami stanęli, albo jeżeli takimi mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie stanęli, albo na konie innogo sobie patrona obrat, tego sądom tuteyszym wymienili i podług przepisu tych srodkow prawa używali, które do swoy obrony za najskuteczniejszy osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknąc mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. Praw, przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.
Karol de Reinheim.
Münch.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicji Zachodniej.

W Krakowie dnia 22. Lutego 1804 roku.